

Nr 44.

Godkänd av första kammaren den 18 februari 1939.

Godkänd av andra kammaren den 18 februari 1939.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts framställning under kapitalbudgeten i fråga om överföring till statens allmänna fastighetsfond av vissa fastigheter m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 27.)

T I L L K O N U N G E N.

I statsverkspropositionen för budgetåret 1939/40 under rubriken Kapitalinvesteringar hava i bilaga 5 till Kapitalbudgeten behandlats vissa frågor rörande överföring till statens allmänna fastighetsfond av vissa å allmänna familjepensionsfonden samt militära tjänstepensionsfonden redovisade fastigheter m. m. (jämför statsrådsprotokollet över finansärenden den 4 januari 1939, bilaga till statsverkspropositionen sid. 1—4).

I skrivelse den 29 november 1938 har statskontoret hemställt, att två fastigheter i Stockholm, den ena bokförd å militära tjänstepensionsfonden till ett värde av 80,000 kronor och taxerad till 275,000 kronor (fastigheten nr 9 kvarteret Milon med adress Munkbron nr 7), den andra bokförd å allmänna familjepensionsfonden till ett värde av 920,000 kronor och taxerad till 1,120,000 kronor (fastigheten nr 3 kvarteret Kungl. Trädgården med adress Västra Trädgårdsgatan nr 4), måtte ställas under byggnadsstyrelsens vård och förvaltning och i samband därmed upptagas till redovisning å byggnadsstyrelsens delfond av statens allmänna fastighetsfond.

I statsrådsprotokollet hava även berörts vissa framställningar från statskontoret om bemyndigande att försälja tvenne fastigheter, ingående bland allmänna familjepensionsfondens tillgångar, nämligen dels fastigheten nr 14 och 17 i kvarteret Sheldon i Karlskrona, dels oek fastigheten nr 22 i kvarteret Fiskaren större i Stockholm.

Av utredningen i föreliggande ärende framgår, att, på sätt vid föregående års riksdag beslutats, de statliga pensionsfonderna erhållit karaktär av rena finansfonder och att de måste betraktas såsom kapitaltillgångar, avsedda att vidmakthållas allenast såsom statliga inkomstkällor. Departementschefen har med hänsyn till de betydande förvaltningskostnader, som i allmänhet äro förenade med placeringen av fondernas medel i fastigheter, ansett lämpligt, att en avveckling av fondernas fastighetsplaceringar överväges. I föreliggande framställning har ifrågasatts, att vissa av de fastigheter, vilka nu ingå i pensionsfondernas kapitalredovisning och vilka enligt byggnadsstyrelsens mening äro ägnade att tillgodose framtida statliga lokalbehov, skulle överflyttas till fastighetsfonden, medan åter vissa andra skulle försäljas. Ifrågavarande placering-

ar hava allenast betraktats såsom varande av tillfällig natur och hava till fonderna överförts i samband med att fonderna övertagit vissa enskilda fondtillgångar, som i samband med pensionsväsendets omläggning tillförts de statliga pensionsfonderna.

I fråga om ovan först nämnda fastigheter skulle icke erfordras annan åtgärd än att de framdeles upptogos till redovisning å statens fastighetsfond, därest icke ersättning för övertagandet ansåges böra beredas pensionsfonderna, i vilket fall ett investeringsanslag måste anvisas å fastighetsfonden, vilket föredragande departementschefen emellertid icke funnit nödvändigt. Beträffande de fastigheter, om vilkas försäljning statskontoret gjort framställning, skulle enligt departementschefen anses kunna råda viss tvekan huruvida en försäljning skulle kunna utan riksdagens samtycke äga rum. Själv har departementschefen stannat vid den åsikten, att Kungl. Maj:t torde kunna utan riksdagens hörande lämna medgivande till försäljningen, men förordat anstånd med ärendets slutliga prövning i avbidan på det uttalande från riksdagens sida, vartill ärendet kunde giva anledning.

Riksdagen har intet att erinra mot departementschefens förslag att vid sidan av budgeten till statens allmänna fastighetsfond överföra vissa å statliga pensionsfonder för närvarande bokförda fastigheter.

I likhet med departementschefen är riksdagen av den uppfattningen att en följd av 1938 års riksdags beslut beträffande statliga pensionsfonderna måste anses vara, att dessas tillgångar skola kunna på lämpligt sätt göras räntebärande och att ärenden rörande försäljning av å dessa fonder bokförda fastigheter, vilka ärenden måste betraktas såsom rena placeringsfrågor, icke skola i varje särskilt fall behöva underställas riksdagen. Riksdagen, som emellertid icke i detta sammanhang velat intaga någon principiell ståndpunkt till av departementschefen ifrågasatt grundlagstolkning eller förorda ett beslut, vars innehåll kunde åberopas vid framtida avgöranden av motsvarande frågor, har ansett att från riksdagens sida icke någon erinran finnes att göra mot att fastigheter, som bokföras å pensionsfonderna och förvaltas av statskontoret, försäljas utan riksdagens vidare hörande.

Riksdagen vill härigenom meddela Kungl. Maj:t sin uppfattning beträffande överföring till statens allmänna fastighetsfond, respektive försäljning av å de statliga pensionsfonderna redovisade fastigheterna.

Stockholm den 18 februari 1939.

Med undersätlig vördnad.
